

РЕШЕНИЕ

№ 7822

гр. София, 06.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 06.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11421** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
Образувано е по искова молба, предявена от И. Б. Х. срещу Столична община, с която се претендира заплащане на сумата от 346 лв., обезщетение за претърпени имуществени вреди от отменено като незаконосъобразно наказателно постановление, издадено от заместник-кмет на Столична община.
Претендират се законната лихва върху главницата, считано от 23.04.2021г. до окончателното изплащане, както и разноските по делото.
Ищецът твърди, че срещу него е издадено незаконосъобразно наказателно постановление № 286199/22.07.2017 г., въз основа на което по възлагателно писмо от Столична община е образувано изп. дело № 20208380408450 по описа на ЧСИ № 838 М. Б.. Твърди, че в изпълнителното производство от него са събрани принудително общо 346 лв., от които 200 лв. за глоба по наказателното постановление и 146 лв. - за такси. Сочил, че впоследствие наказателното постановление е отменено с влязло в сила решение по нахд № 8316/2021 г. по описа на СРС, НО. Поддържа, че по този начин са му причинени вреди, които общината следва да обезщети.
В съдебното заседание ищецът не се явява, представлява се от адв. П., който поддържа исковата молба и претендира уважаване на иска. Счита, че по делото се установява наличието на предпоставките по ЗОДОВ, поради което и доверителят му

следва да бъде овъзмезден за претърпените вреди.

На ответника - Столична община, е изпратен препис от исковата молба, заедно с приложенията към нея, като в законоустановения срок е депозирал писмен отговор, с който оспорва изцяло предявените искове.

В съдебното заседание, чрез процесуалния си представител юрк. В., претендира отхвърляне на исковата претенция, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата претенция.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в исковата молба и представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, а и се установява от материалите по приложеното за послужване нахд № 8316/2021 г. по описа на СРС, НО, че срещу ищеца е издадено наказателно постановление № 286199/2017 г. от 22.02.2017 г. на зам.-кмет на СО, с което му е наложена глоба в размер на 200 лв. за това, че на 04.02.2017 г. пътува в [населено място], в Тб8, без редовен превозен документ и е отказал да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците - нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и на чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 и ал. 5 от Наредбата за реда и условията за пътуване в обществения градски транспорт на територията на Столична община. Наказателното постановление е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение с бл. № 0286199/04.02.2017 г.

Не се установява по делото, а не се и твърди, наказателното постановление да е връчено на ищеца. С решение № 1455/26.04.2022 г. по нахд № 8316/2021 г. по описа на СРС, НО, влязло в сила на 19.05.2022 г., наказателното постановление е отменено.

По възлагателно писмо с изх. № СОА20-ДИ11-11236/18.11.2020 г. на Столична община и въз основа на наказателно постановление № 286199/22.02.2017 г. и образувано изпълнително дело № 20208380408450 по описа на ЧСИ М. Б.. С възлагателното писмо са възложени правомощия по чл. 18 от ЗЧСИ за предприемане на действия, предвидени в ДОПК, с оглед събиране на вземането на Столична община. По делото е представена покана за доброволно изпълнение до ищеца за неоплихвяема сума за глоба от 200 лв., неоплихвяема сума за обикновени такси от ТТР към ЗЧСИ в размер на 78 лв. и последваща такса по т. 26 от тарифата по ЗЧСИ в размер на 24 лв., или общо за сумата от 302 лв. Изпратено е запорно съобщение до ПИБ АД за налагане на запор върху сметки на И. Б. Х. за сумата по изпълнителното дело в общ размер на 302 лева.

Не е спорно, а и се установява от данните по приложеното изп. дело № 20208380408450 на ЧСИ Б., че сумата е събрана принудително от сметката на ищеца, като са извършени банкови преводи съответно на 10.05.2021 г. на сумата от 170 лв., на 14.06.2021 г. - на сумата от 132 лв. С разпореждане от 02.08.2021 г. изпълнителното производство е приключено на основание чл. 433, ал. 2 ГПК, като частният съдебен изпълнител е констатирал, че дължимата сума е изцяло погасена.

При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав формира следните правни изводи:

В чл. 204 АПК са предвидени предпоставките, при които исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове,

действия и бездействия на административни органи и длъжностни лица, са допустими за разглеждане. Съгласно ал. 4 на чл. 204 от АПК незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

В разглеждания случай настоящият съдебен състав намира предявения иск за обезвреда за допустим, доколкото в исковата молба са наведени твърдения, че вредите произтичат от незаконосъобразно издадено наказателно постановление с № 286199/22.12.2017 г., което е отменено по съдебен ред с влязъл в сила съдебен акт, и предприети от Столична община незаконосъобразни действия, изразяващи се в образуване на изпълнително дело за събиране на публично задължение в размер на 200 лева, произтичащо от наказателното постановление, в резултат на което на санкционираното лице е наложен запор върху банкова сметка. Въпросът дали действията, от които се претендира настъпването на вредите, са основание за търсене на обезщетение по реда на ЗОДОВ, дали същите са незаконосъобразни и дали са осъществени при или по повод изпълнение на административна дейност е въпрос по съществуващото на спора.

Спазена е разпоредбата на чл. 205 АПК, съгласно която искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая това е Столична община, която е юридическо лице.

Въз основа на установеното по делото от фактическа страна и съобразно приложимите правни норми, разгледана по същество, исковата претенция е основателна, като съображенията за това са следните:

Във фактическия състав на отговорността на държавата и общините за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, се включват следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действия или бездействия и настъпилите вредоносен резултат. Съобразно чл. 4, ал. 1 ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тежестта на доказване наличието на всички елементи на отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ е на ищеца / така решение № 2757 от 11.03.2016 г. по адм. д. № 4638/2015 г. на ВАС/. При недоказване на който и да е от горепосочените елементи на фактическия състав на отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ не може да се реализира отговорността на ответника по този ред.

Тъй като отговорността на държавата се характеризира като обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността.

Предявеният иск е местно подсъден на АССГ, с оглед правилата за местна подсъдност, уредени в чл. 7 ЗОДОВ, и е допустим за разглеждане по реда на ЗОДОВ, поради което и настоящият съдебен състав приема, че искът следва да бъде разгледан по същество.

Надлежната процесуална легитимация на ответника по иск по чл. 203 АПК се обуславя от издаването на незаконосъобразен акт, съответно действие или бездействие на длъжностно лице, намиращо се в трудово или служебно правоотношение с учреждението, срещу което е предявен искът. В случая искът е

предявен срещу Столична община, а претенциите за обезвреда се обосновават с твърдения за вреди, произтичащи от наказателно постановление, което, при недоказано надлежно връчване на нарушителя от страна на АНО, е отменено с влязло в сила решение на Софийския районен съд. Въз основа на мотивите, изложени по т. 1 от ТП № 2/19.05.2015 г. на Общото събрание на съдиите от Гражданската колегия на Върховния касационен съд и Първа и Втора колегия на Върховния административен съд следва да се приеме, че наказателното постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения, упражнена административнонаказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност и в този смисъл представлява властнически акт, издаден от административен орган и въпреки че поражда наказателноправни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност. Незаконосъобразността на властническия акт - наказателно постановление № 286199/2017 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, от чиято отмяна ищецът черпи претенцията си за обезвреда, е установена с влязло в сила решение от 26.04.2022 г., постановено по нахд № 8316/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

Следващата предпоставка за възникване на правото на обезщетение в хипотезата на чл. 1 от ЗОДОВ е наличието на вредоносен резултат, реално настъпили за ищеца вреди /имуществени или неимуществени/. Този елемент от фактическия състав е налице, доколкото имуществената сфера на ищеца се е намалила със сумата от 302 лв. по образуваното изпълнително дело № 20208380408450 по описа на ЧСИ М. Б., като не е спорно и заплащането на сумата от 20 лева по сметка на ПИБ АД за извършена банкова услуга, платена от ищеца на 23.04.2021 г., съгласно приложена по гр. д. № 55316/22 г. по описа на СРС разпечатка от извлечението по движение по банковата сметка на ищеца в ПИБ АД. Размерът на претърпените вреди е доказан до сумата общо от 322 лв.

Следва да се приеме, че въз основа на събраните по делото доказателства се установява, че публичното вземане на СО е изпълнено принудително по образувано изпълнително дело. Ответникът не оспорва плащането, както и това, че НП, като юридически факт за събиране на вземането, е отменено. На следващо място, установява се, че в резултат на този незаконосъобразен акт ищецът е претърпял вреди – намаляване на имуществените права върху разполагаемата му сума по банкова сметка. В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира за доказано настъпването на вредоносен резултат под формата на имуществени вреди в правната сфера на ищеца до размера от 322 лв.

Предвид изложеното съдът намира за основателна исковата претенция за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразен властнически акт в общ размер на 322 лева, вкл. платена такса за банкова услуга по обработване на запорно съобщение. Заплатената сума в посочения размер, след получаване на покана за доброволно изпълнение по започналото принудително изпълнение на вземанията на Столична община срещу ищеца на основание незаконосъобразното наказателно постановление, следва да се възприеме като вреда по смисъла на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ и да се присъди като обезщетение за понесени от ищеца имуществени вреди.

Неоснователни са възраженията на ответника, обосновани с наличието на основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на ищеца. Дори

последният да е бил нередовен пътник и да е дал повод да се приложи спрямо него санкция, ответникът не доказва да е била редовна процедурата по налагане и изпълнение на вземането по тази санкция, респективно, не доказва да е спазена процедурата по ЗАНН, от което е последвало и отменителното решение на СРС.

По тези съображения налага се изводът, че ответникът носи отговорността за обезщетяване на причинените на ищеца имуществени вреди, съответно искът е основателен и следва да бъде уважен до размера от 322 лв., като до пълния предявен размер от 346 лв. подлежи на отхвърляне.

Акцесорният характер на претенцията за законна лихва върху признатия размер на главницата обуславя и нейната основателност. Съгласно т. 4 от ТР № 3/22.04.2004 г. на ВКС по тълк. д. № 3/2004 г. на ОСГК при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменя административния акт. В този смисъл са и указанията в тълкувателно решение № 5 от 14.07.2022 г. на ВАС по т. д. № 4/2020 г., поради което и законната лихва върху сумата от 300 лева следва да се присъди, считано от датата на влизане в сила на решението, с което е отменено наказателното постановление - 19.05.2022 г., до окончателното изплащане на размера на обезщетението.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни.

На ищеца съобразно уважената част от иска следва да се присъдят разноски в общ размер от 479,28 лв. – за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение. На ответника съответно на отхвърлената част от иска се следват разноски в размер на сумата от 6,94 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София - град

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. Б. Х., ЕГН [ЕГН], сумата от 322 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от отменено като незаконосъобразно наказателно постановление, издадено от заместник-кмет на Столична община, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 19.05.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за разликата над сумата от 322 лв. до пълния предявен размер от 346 лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. Б. Х., ЕГН [ЕГН], сумата от 479,28 лева, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА И. Б. Х., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата от 6,94 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: